

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 11C/124/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416207827
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Fígerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1416207827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Janou Fígerovou v právnej žalobcu: O.. E. J., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. T., U. XX proti žalovanému : O.. E. J.Á., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. T., U. XX o návrhu žalobcu na obnovu konania takto

rozhodol:

- I. Žaloba žalobcu na obnovu konania sa v celom rozsahu zamietá.
- II. Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnej výške nároku.
- III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
- IV. Návrh žalobcu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia sa v celom rozsahu zamietá.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou 23.08.2016, v znení doplnenia z 18.01.2017, domáhal obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 16 C 47/2012 (navrhovateľ O.. E. J. B. odporca O.. E. J. o vylúčenie z užívania bytu) a odkladu vykonateľnosti rozhodnutia vo veci.

Navrhol, aby v prípade povolenia obnovy konania súd:1/ zrušil rozsudok sp.zn. 16C 47/2012 tunajšieho súdu v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp.zn. 6 Co 186/2014 a zrušil uznesenie sp.zn. 2Co 128/2012 Krajského súdu v Bratislave a výroky o rozhodnutiach zmenil tak, že žalobu zamietá alebo konanie vo veci samej zastavuje s tým, že napadnuté rozhodnutie vo veci samej mení a novým rozhodnutím nahrádza pôvodné rozhodnutie. Ďalej žalobca žiadal, aby súd návrh a odvolanie navrhovateľky o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť nevstupovať do bytu č. XX na U.O. XX R. T. až do právoplatného rozhodnutia vo veci vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľnosti zamietol, aby návrh a odvolanie navrhovateľky o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa akéhokoľvek kontaktu s odporkyňou, najmä telefonicky, písaním správ alebo priblížením sa na vzdialenosť kratšiu ako 15 metrov, s výnimkou úradného styku a v rámci realizácie práva styku zamietol, a aby návrh navrhovateľky o vylúčenie žalovaného z užívania bytu č. XX R. T., na U. XX až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 9C 171/2007 a povinnosť nahradiť trovy zamietol.

2. K dôvodom žaloby na obnovu konania uviedol, že odvolací súd rozsudkom z 05.05.2014 v odvolacom konaní potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie z 27.11.2013, ktorým bol žalobca vylúčený z užívania bytu. Dôvodom obnovy je uznesenie NS SR sp.zn. 5 Tdo 92/2015, ktorým v trestnej veci proti nemu vedenej na OS BA II pod sp.zn. 5T 101/2010 o dovolaní proti rozsudku KS v BA sp.zn. 2To127/13 bolo

rozhodnuté tak, že NS SR rozhodol o jeho nezákonnosti. Návrh na obnovu konania je podaný včas, lebo NS SR rozhodol 14.04.2016 a rozhodnutie doručil na okresný súd 20.05.2016.

Keďže tunajší súd a odvolací súd v konaní sp.zn. 16C 47/2012 na trestné konanie, ktoré NS SR vyhodnotil ako nezákonné odkazujú spôsobom, ktorý naznačuje, že išlo pri konaniach predchádzajúcich sp.zn. 5Tdo 92/2015 o podstatný dôkaz pri rozhodovaní, je na mieste, aby súd jeho návrhu vyhovel.

V návrhu na odklad vykonateľnosti poukázal na to, že v predmetnom byte majú právo obaja rodičia sa stretávať s plnoletou dcérou E. J., ktorá má v byte rodičov aj trvalé bydlisko. Spoločným znakom v konaní vo veciach bydliska dieťaťa ide o právo na rodinný život. Výsledkom konania by teda nemalo byť vedenie sporu medzi stranami sporu, ale zabezpečenie najlepšieho záujmu rodiny.

3.Ako dôkazy na uvedené tvrdenia označil: uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 16 C 47/2012 a odvolacieho súdu, rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 5T 101/2010 a následné konanie na KS v BA s tým, že z neho rozsudok vo veci sp.zn. 16C 47/2012 vychádza.

4.Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že v trestnom konaní tunajšieho súdu sp.zn. 2 T 98/2016 proti žalobcovi - súd vydal zákaz približovania otca ku dcére Kataríne, ktorá so žalovaným býva v byte na U.. Žalobca bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania, zo zločinu obmedzovania osobnej slobody na chránenej osobe, odvolal sa, a predlžuje konanie o vporiadanie BSM.

5.Ako dôkazy na svoju obranu označil/navrhol: rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 2T 98/2016.V prednese na pojednávaní navrhol doplniť dokazovanie oboznámením všetkých psychologických posudkov a rozsudkov, ktoré má doma.

6.Súd vykonal vo veci stranami navrhnuté dôkazy: oboznámením sa s listinnými dôkazmi: rozsudok NS SR, obsahom spisu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T 70/2016, spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 16C 47/2012, rozsudku vo veci sp. zn. 2T 98/2016 tunajšieho súdu. Súd zamietol a nevykonal dôkaz navrhnutý žalovaným - predloženie psychologických posudkov a rozhodnutí, ktoré má doma, nakoľko uvedené dôkazy v aktuálnom štádiu konania nie sú významné pre rozhodnutie vo veci.

Skutkový stav

7.Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 27.11.2013 č.k. 16 C 47/2012-318 v konaní na návrh navrhovateľa: O.. E. J. proti odporcovi: O.. E. J. o vylúčenie z užívacieho práva druhého manžela k bytu patriaceho do BSM, súd rozhodol tak, že vylúčil odporcu O.. E. J. z užívania bytu č. XX na X. poschodí byt. domu 3106 na U. K.. XX R. T., zapísaný na LV č. XXXX P.Ú.. P. R. až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp.zn. 9C 171/2007, súčasne rozhodol o náhrade trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.06.2014.

8.V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie o.i. uviedol, že v konaní bolo preukázané, že odporca v minulosti páchal fyzické násilie na navrhovateľovi, čo mal súd preukázané listinnými dôkazmi z r. 2005, 2006, 2010, ako aj psychické násilie, čo bolo preukázané trestnými konaniami vedenými na súde pod sp.zn. 1T 197/2007 z 19.08.2008 - rozsudok Okresného súdu Bratislava II, ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 5T 101/2010 z 18.07.2013, ako aj výpoveďou svedka E. F.. Ďalej súd uviedol, že po navrátení navrhovateľa aj s mal. deťmi do bytu na U. K.. R. T. po 11.06.2012 - kedy bolo nariadené predbežné opatrenie Krajským súdom v Bratislave, prichádzal odporca k bytu v rámci súdom mu určenému styku s mal. Katarínou, čo potvrdili obe strany, aj svedok F.. V dôvodoch rozhodnutia tiež poukázal na závery zn. posudku č. 6/2010 vypracovaného v rámci konania na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 28P 184/2005 vo veci úpravy konania práv a povinností rodičov k mal. deťom, ako aj na začatie trestného stíhania odporcu pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 28P 39/2012. Okresný súd Bratislava II v konaní sp.zn. 47 Em 11/2012 z 16.03.2013 uložil odporcovi poriadkovú pokutu 200 eur z dôvodu, že neplní vykonateľné rozhodnutie o zákaze styku odporcu s mal. Katarínou.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý odvolaním odporcu O.. E. J.. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 05.05.2014 č.k. 6 Co 186/2014-375 napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu, že súd prvej inštancie zistil správne skutkový stav a veci správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, veľmi podrobne a logicky odôvodnil. Odvolací súd ďalej uviedol, že v konaní bolo preukázané násilné správanie sa odporcu, najmä vo vzťahu ku navrhovateľovi, ako aj psychické násilie vo vzťahu k deťom. Predovšetkým z lekárskeho správ založených v spise vyplýva, že navrhovateľ bol viac x v priebehu rokov 2005-2006 a v r.2010 ošetrovaný z dôvodu fyzického napadnutia odporcom. Pravdivosť týchto skutočností nebola zo strany odporcu spochybnená predložením iného dôkazu. Uvedené potvrdila aj mal. Katarína, ktorá v rozhovore so znalcom H.. D. v konaní sp.zn. 28P 184/2009 na Okresnom súde Bratislava II uviedla, že od skoršieho detstva si najviac spomína, že otec bil mamu, že prežíva strach, že otec ublíži mame. Znalec konštatoval, že vyjadrenia detí znejú spontánne a jednoznačne imponujú ako názory podmienené vlastnými skúsenosťami, hoci odporca tieto vyjadrenia detí popieral. Súd poukázal na psychologické vyšetrenie odporcu a jeho závery, o.i. u odporcu s tendenciou k atakom ku nekontrolovateľnému hnevu, s agresívnymi prejavmi k druhému pohlaviu, nevypočítateľné reagovanie. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že úvaha o zákaze styku otca s deťmi je oprávnená. U mal. detí sa v dôsledku otcovho výchovného prístupu k nim sformovali patologické prejavy v správaní atd. a dopad zákazu styku mal. detí s otcom by mohol byť užitočný k zmierneniu psychických ťažkostí detí.

Ďalej odvolací súd uviedol, že konflikty medzi účastníkmi vyplývajú aj ďalších listinných dôkazov napr. zo zápisov zo stretnutia na riešenie správania odporcu vo vzťahu k navštevovaniu spol. detí v základnej škole z 21.01.2009. Ak sa odporca odvoláva na znalecký posudok C.. E. v konaní sp. zn. 23C 68/2005 Okresného súdu Bratislava IV, kde z jeho záverov vyplýva, že obaja rodičia majú dobré a porovnateľné osobnostné predpoklady pre starostlivosť o mal. detí, odvolací súd poukázal na to, že tento bol vypracovaný v r. 2006, kedy sa psychické násilie odporcu neprejavovalo ešte v takom rozsahu. Preto súd vo veci postupoval správne, keď vzal do úvahy závery zn. H. C.. D., ktorý bol vypracovaný v r. 2010. K fyzickému a psychickému násiliu odporcu dochádzalo v čase, keď účastníci spoločne užívali byt R. T., na U.. Pre naplnenie zákonného predpokladu obmedzenia, resp. vylúčenia z užívania bytu ale postačuje aj samotná hrozba takéhoto násillia.

K tvrdeniu odporcu, že v súčasnosti z jeho strany nie je dôvod dopúšťať sa násillia, odvolací súd uviedol, že je to dôsledok skutočnosti, že odporcovi bolo predbežným opatrením zakázané vstupovať do bytu a približovať sa aj ku navrhovateľovi, čo však neznamená, že v prípade spoločného bývania by k takémuto konaniu nedochádzalo. Odporca nie je schopný rešpektovať ani zákaz uložený mu predbežnými opatreniami, ktoré opakovane nedodríava, pričom odporcovi bola uložená pokuta 200 eur za marenie výkonu úradného rozhodnutia - predbežné opatrenie, ktorým mu súd zakázal styk s mal. Katarínou. Odporca bol tiež uznaný aj vinným z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia a porušovania domovej slobody v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 5T 101/2010-368, a vyjadrenia odporcu, že sa v budúcnosti nedopusť fyzického ani psychického násillia sú nedôveryhodné. Ani v odvolacom konaní odporca nepreukázal, že sa podrobil psycho terapii, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom. Aj z obsahu odvolania odporcu vyplýva, že vzťahy medzi účastníkmi sú naďalej narušené a do určitej miery hraničia až so vzájomnou nenávisťou. Za daného stavu je teda nepochybne hrozba, že fyzické a psychické násillie v budúcnosti sa bude opakovať, ak by účastníci bývali spoločne v byte na U.. Irelevantné sú dôvody odvolania odporcu, že súd prvej inštancie odňal práva ich spoločným deťom na prístup k súdu, lebo tieto neboli stranami sporu.

10. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 18.07.2013 č.k. 5T 101/20101-368 bol žalobca O.. E. J. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 TZ a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 TZ, za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a uložil mu aj trest zákaz priblíženia sa ku žalobcovi na vzdialenosť 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydllia poškodenej O.. E. J.. Krajský súd v Bratislave uznesením z 30.01.2014 sp. zn. 2To 127/2013 odvolanie obžalovaného O.. E. zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.01.2014.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 14.04.2016 sp.zn. 5Tdo 92/2015 - rozhodol, že uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To 127/2013 a konaním, ktoré mu predchádzalo z dôvodu predpokladaného v ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol porušený zákon v neprospech obvineného O.. E. J., a napadnuté rozhodnutie zrušuje. Súčasne zrušuje rozsudok Okresného

súdu Bratislava II z 18.07.2013 č.k. 5T 101/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu Bratislava II prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Rozsudok najvyššieho súdu bol žalobcovi doručený do vlastných rúk 20.05.2016, obhajcovi žalobcu dňa 13.05.2016.

12.Zo spisu sp.zn. 3T 70/2016 a z rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 3T 70/2016-536 z 04.10.2016, v konaní vedenom po zrušení veci najvyšším súdom v dôsledku dovolania, proti obvinenému - O.. E. J., súd zistil, že žalobca - v danom konaní obžalovaný, ktorý maril výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní vo veci starostlivosti o maloletých a neoprávnene vnikol do obydľia iného, čím mal spáchať úmyselný trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 TZ a úmyselný trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 TZ sa oslobodzuje. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 04.10.2016.

Právne posúdenie

13.Podľa § 397 CSP, Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

14.Podľa § 398 CSP, Žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

15.Podľa § 399 CSP, Žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

16.Podľa § 411 CSP, Rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

17.Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Vzhľadom na to, je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Obnova konania ako procesný opravný prostriedok smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má pôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia; teda, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav vo veci zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy veci rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky.

18.V konaní o žalobe na obnovu konania súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba, či žaloba bola podaná v zákonom ustanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania a či je obnova konania prípustná. Rozsahom a dôvodmi obnovy konania je súd viazaný.

19.K predpokladom obnovy konania podľa § 397 a/ CSP patrí, že musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán sporu a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba

oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť teda o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania.

20. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli predložené a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bude postačovať aj pravdepodobnosť tohto záveru.

21. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí vo veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutia o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak.

22. Žalobca si v prejednávanej veci žalobou uplatnil žalobný návrh na obnovu konania na tom skutkovom základe, že podľa právoplatného rozsudku tunajšieho súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu bol vylúčený z užívania bytu v T., na U. K.. XX, až do skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vedeného na tunajšom súde v konaní 9C. Jedná sa o byt, ktorý majú so žalovaným v bezpodielovom spoluvlastníctve. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sp.zn. 9C na tunajšom súde nie je právoplatne skončené. Dôvod obnovy je podľa neho daný, nakoľko súdy pri rozhodovaní o jeho vylúčení z užívania bytu vychádzali z rozsudku okresného súdu Bratislava II, na základe ktorého bol odsúdený pre trestný čin, pričom následne bol uvedený rozsudok rozhodnutím najvyššieho súdu zrušený a žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Podľa neho sa jedná o podstatný dôkaz.

23. V danom konaní je žaloba o obnovu konania prípustná - vo veci bol vydaný rozsudok vo veci samej, ktorý je právoplatný. Žalobu na obnovu konania môže podať strana v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané - § 400 CSP. Žalobca bol v konaní na tunajšom súde sp.zn. 16C 47/2012 v postavení odporcu neúspešný a teda má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby na obnovu konania, nakoľko v jeho neprospech bolo vydané rozhodnutie v konaní sp.zn. 16C 47/2012.

24. Na podanie návrhu na obnovu konania zákon stanovuje kombináciu lehôt: subjektívnej trojmesačnej, jej začiatok plynie od času, keď sa navrhovateľ obnovy konania dozvedel o dôvode obnovy konania alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť a objektívnej lehoty, ktorá je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia.

25. V danom prípade je preukázané, že návrh na obnovu konania podal žalobca so zachovaním trojročnej objektívnej (rozsudok č.k. 16 C 47/2012 - 368 nadobudol právoplatnosť 19.06.2014), ako aj so zachovaním trojmesačnej subjektívnej lehoty (žalovaný sa o dôvode obnovy dozvedel doručením rozsudku najvyššieho súdu sp.zn. 5Tdo 92/2015 - z 14.04.2016, ktorý mu bol doručený dňa 20.05.2016. Žaloba na obnovu konania bola daná na poštovú prepravu 19.08.2016, doručená súdu 23.08.2016.

26. Pod možnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia a alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť, či predložiť tie skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy stranou sporu voči súdu. Spôsobilým dôvodom obnovy konania je aj nový dôkaz, ktorý nemohla strana sporu v pôvodnom konaní použiť, ak ním možno preukázať skutočnosti, ktoré môžu pre účastníka privodiť priaznivejšie rozhodnutia vo veci.

27. V predmetnej veci žalobca správne poukazuje na rozhodnutie - rozsudok najvyššieho súdu vyhlásený 14.04.2016, ktorým bol o.i. zrušený aj rozsudok okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T 101/2010, ktorým argumentovali a odkazovali naň v dôvodoch rozhodnutia súdy prvej a druhej inštancie v konaní sp.zn. 16 C 47/2012, ako jedným z podkladov pre vylúčenie žalobcu z užívania bytu. Rozsudok najvyššieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava II pre jeho nezákonnosť, bol vydaný až po

právoplatnom skončení konania sp.zn. 16 C 47/2012 a žalobca ho preto nemohol použiť v pôvodnom konaní.

28. Žalobca v konaní o návrhu na obnovu konania už okrem vyššie uvedeného neuvádza/neoznačuje žiadne iné a ďalšie skutočnosti a dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, a tieto by mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

29. Po zhodnotení tvrdení žalobcu, dôkazov - rozhodnutí súdov, ktoré predložil v súvislosti s návrhom na obnovu konania, súd dospel k záveru, že návrhu na obnovu konania nie je možné vyhovieť. Súd poukazuje na to, že uvedený rozsudok - právoplatné odsúdenie žalovaného z trestného činu vedené v pôv. konaní na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 5T 101/2010, ktorý bol pre nezákonnosť zrušený, a následne bol žalobca oslobodený spod obžaloby v danej trestnej veci, bol len jedným z viacerých dôvodov pre vyhovieť návrhu navrhovateľa v danom konaní sp.zn. 16C 47/2012 o vylúčenie odporcu z užívania bytu; tak ako vyplynulo z rozsudku sp.zn. 16 C ako aj z rozsudku odvolacieho súdu. Dôvodmi pre vylúčenie žalovaného z užívania bytu na U. boli aj ďalšie skutočnosti - lekárske správy o ošetrovaní žalobcu v danom konaní - po napadnutí žalovaným, dôkazy - znalecký posudok, ďalšie listinné dôkazy o správaní sa žalovaného v danom konaní, výpoveď svedka F., výpoveď žalobcu v danom konaní, rozsudok Okresného súdu Bratislava II vo veci sp.zn. 1T 197/2007 (nebol zrušený), ktorými bola preukázaná reálna obava z násilného fyzického a psychického napadnutia žalobcom, tiež skutočnosť, že žalobca sa napr. nepodrobil psychoterapii.

30. Rozsudok sp.zn. 5T 101/2010, ktorý bol rozsudkom najvyššieho súdu zrušený teda nebol jediným dôkazom a skutočnosťou na základe ktorej súdy vo veci vylúčenia z užívania bytu žalobcu rozhodli. Ak by to tak bolo, v prípade jeho zrušenia, bol by daný jednoznačný dôvod obnovy konania . Ostatné dôvody, pre ktoré bol žalovaný vylúčený z užívania bytu sa po zrušení rozsudku sp.zn. 5T 101/2010 v dôsledku rozsudku najvyššieho súdu nezmenili a neboli vyvrátené predložením iného dôkazu a nových skutočností predložených žalobcom v súlade s podmienkami uvedenými v § 397 a/ CSP.

31. Žalobca tak jednoznačne nepreukázal existenciu iných ďalších skutočností alebo dôkazu, ktorý nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, ktoré by mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov súd návrh na obnovu konania v celom rozsahu zamietol.

32. Žalobca sa súčasne v návrhu na obnovu konania domáhal aj odkladu vykonateľnosti rozhodnutia tunajšieho súdu v konaní sp.zn. 16 C 47/2012.

33. Podľa § 412 CSP, súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

34. Podanie žaloby na obnovu konania nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Súd však môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia ešte pred rozhodnutím o žalobe na obnovu konania. Procesným predpokladom odkladu vykonateľnosti je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa.

35. Žalobca ako hlavný dôvod hodný osobitného zreteľa v žalobe uvádzal právo na rodinný život, v prednese na pojednávaní poukázal všeobecne na medzinárodné dohovory, ktoré ukladajú, aby nevzniklo bezdomovectvo s tým, že on nemá kde býva, a má záujem užívať byt na U. K... Uviedol, že žalovaný disponuje viacerými bytmi a má túto otázku vyriešenú. Iné dôvody hodné osobitného zreteľa v tejto súvislosti, napr. zdravotný stav žalobcu, starostlivosť o mal. deti, ktoré mu boli zverené, žalobca neuviedol; súd preto len zo samotného tvrdenia, že žalobca nemá kde bývať toto nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa. Vzhľadom k uvedenému súd návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku zamietol.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods.1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore proti žalobcovi plne úspešný. Súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

37.O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa §262 ods.2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)

rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) nich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.